

Formanden: Jeg maa atter gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der ikke bestaaer noget Fællesskab imellem Kongeriget Danmark og Hertugdømmet Slesvig; der er jo intet Anliggende, som Hertugdømmet Slesvig længer har fælles med Kongeriget Danmark. Det er derfor et Forhold, som det ærede Medlem ikke skal bringe ind under Discussionen her.

Boisen: Der er intet Anliggende, som er fælles; altsaa forstaaer jeg ikke, hvorledes en Repræsentation for Fællesanliggender har kunnet befatte sig med et Anliggende, som i alt Fald er særligt, nemlig Danmarks Grundlov af 5te Juni 1849.

Formanden: Jeg har gjentagende sagt, at der ikke er nogen Repræsentation for Anliggender, der nu ere fælles mellem Hertugdømmet Slesvig og Kongeriget Danmark, og det kan ikke nytte, at det ærede Medlem vedbliver at gjentage det Samme. Det er en Ytring, der ikke bør komme frem her i Salen.

Boisen: Ja, jeg er jo af de nye Medlemmer, og jeg veed ikke, hvad der er tilladeligt, saa nøie som de ældre Medlemmer; men jeg har derfor ogsaa kun sagt, at vi ikke forstaae det. Naar det ikke er tilladeligt ikke at forstaae Noget, saa er det i og for sig en Forbeel, hvis man deraf kunde slutte, at man forstaaer det. Men hvorledes altsaa dette Rigsraad kunde befatte sig med Grundlovsagen, har for os været uforstaaeligt. Jeg kan ikke Andet end gjentage, hvad der har været en saa gjenmemgaaende Betragtning for en stor Deel af Befolkningen derovre . . .

Formanden: Jeg maa gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Rigsraadet har ikke i den Forstand befattet sig med den Grundlov, paa hvilken Rigsdagen hviler, at det har kunnet tage nogen Beslutning om, hvilke Forandringer der skulle ske i Grundloven af 5te Juni. Det har kun fremsat Betingelser, under hvilke det samtykkede i, at Forfatningsloven af 18de November 1863 blev ophævet, og at de Anliggender, der blive behandlet af det, kunne gaae over til Baretagelse af Rigsdagen. Det

er saa almindelige Sætninger, at jeg ikke havde troet, at det skulde være nødvendigt at gjentage dem her til Oplysning for noget Medlem af dette Thing; men det ærede Medlems Ytringer bringe mig dog til at maatte udtale det.

Boisen: Der er et andet Punkt, hvorom vi ogsaa have meent, at deri laa en Vægen for, at vi maatte kunne faae Grundloven af 5te Juni indført. Det er det Forbehold, der blev taget i sin Tid, i 1855. Vi have ikke kunnet forstaae, hvilkken Betydning det Forbehold skulde have, som dengang blev taget, dersom det ikke netop skulde være Betydningen deraf, at naar denne Forfatning, som der siges i dette Forbehold, ikke længer var i anerkjendt Kraft og Gyldighed, skulde Rigsdagen have det Omfang, som den havde dengang, altsaa i 1855. Jeg har forgjæves eftersøgt, om der ved denne Sags Behandling i 1855 skulde være angivet nogenjomhelst anden Grund for Vedtagelsen af Forfatningen af 2den October 1855 end netop Hensynet til Hertugdømmerne. Det blev albeles ikke nævnt dengang, at det var en medvirkende Aarsag, at man skulde have Grundloven af 5te Juni indskrænket, navnlig dens almindelige Valgret. Jeg har forgjæves søgt at finde en Begrundelse deraf, men tværtimod fundet, at der i den Betænkning, som dengang blev afgiven, indeholdes Bestemmelser om, at naar den Tilstand kom, som vi nu have, skulde Rigsdagen gjenindsættes i sit fulde Omraade. Maatte det være mig tilladt at anføre det Sted af Betænkningen, hvor dette er fremsat. Det hedder der: „at det Forbindende og Forpligtende ved Rigsdagens Samtykke, forsaavidt dette gaar ud paa Grundlovens Indskrænkning, betinges af samt staaer og falder med Fællesforfatningens virkelige Træden i Kraft. Igesom derfor Grundlovens Indskrænkning først kan træde i Virksomhed samtidsigt med, at Fællesforfatningen virkelig er sat i Kraft, saaledes maa det ogsaa være en Selvfølge, at saafremt det ved uforudsæelige Omstændigheders Magt senere skulde bevirkes, at Fællesforfatningen ikke blev opretholdt i anerkjendt Kraft og Virksomhed — ialfsald med den Modification, selve Forfatningslovens § 23 paaviser, — saa vil den danske Grund-